

2023. december 23. szombat – Lk 1,57-66

„...Jánosnak fogják hívni.”

Mária látogatása Erzsébetnél igazi örömforrássá vált Erzsébet számára.

Elképzeltető, hogy ebből az örömből táplálkozott később, amikor megszületett a várva várt gyermek, a fiú, akinek születését sok égi jel kísérte. A gyermek születését meghallva rohantak a szomszédok is, és együtt örültek az idős szülőkkel.

A gyermekszületés ma is nagy öröm, és a környezet, a rokonság, a szomszédok összefognak, és naponta más viszi a komatálat, kedveskedve a frissen szült anyának.

Érdekes, ahogyan abban az időben a névválasztásba is beleszólt a környezet. Leginkább az egyik ősnek a családban már előfordult nevét akarták választani. Ezért is feltűnő Erzsébet és Zakariás névadása. A szülők hajthatatlanok. Zakariás némasága is csak akkor szűnik meg, amikor kinyilvánítja, hogy az „elrendelt név” mellett van: „A neve János.” Ezt mindenki jelnek tekinti. A szent író félelemről beszél, amikor jelet kap a család. Micsoda Messiás-várás volt a zsidó népben évszázadok óta! Mennyire bíztak az ígéret megvalósulásában!

Észreveszem-e, ha én kapok jelet?

Nekem mekkora a hitem?

Elhiszem, hogy minden születés újabb Isten-ígéret?

Segítek a következő nemzedéknek beteljesíteni az ígéretet?

Aczél Géza, Halásztelek